

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พิเชษฐ์ เลิศวรรัตติกุล¹

English Reading Skill Development with Cooperative Learning Of Students at Rajamangala University of Technology Thanyaburi

Piched Lertworaruttikul¹

Received 29/5/2020

Revised 30/8/2020

Accepted 7/9/2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2) ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 50 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 ในภาคเรียนที่ 2/2560 จำนวน 1 ห้องเรียนโดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD รวมทั้งสิ้น 5 แผน ใช้เวลาทำกิจกรรมแผนละ 90 นาที (2) แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) (3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่าด้วย Paired t-test ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์หลังกิจกรรมการเรียนรู้ (Posttest) ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 นอกจากนี้ยังพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อยู่ในที่ระดับค่อนข้างสูง (Mean = 4.28, S.D. = 0.36) และเมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่าความพึงพอใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิคการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

E-mail.compiched_l@rmutt.ac.th

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the effect of using STAD Cooperative Learning Activities to develop the English Reading Comprehension in English for Communication 2 taken by RMUTT students 2) to assess the students' satisfaction toward learning English after participating STAD Cooperative Learning Activities. The sample comes from Economics Major, the Faculty of Business Administration. The total number of sample were 55 students derived from the purposive sampling method and all of them enrolled in English for Communication 2 (01320002) in the second semester of academic year 2017, Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The instrument employed to collect data were 1) lesson plans of English Reading Comprehension by Cooperative Learning with STAD technique consisting of 5 units whose the units periods are 90 minutes. 2) The pre-test and post-test to measure learning achievement in English Reading Comprehension. 3) The questionnaire used to assess the students' satisfaction toward learning English by using STAD Cooperative Learning Activities. Percentage, Average, Standard Deviation (S.D.) and the matched pair t-test were used to analyze the collected data.

The research findings are as follows.

1. After taking STAD Cooperative Learning Activities, the students post-test reading comprehension scores were significantly higher than the pre-test scores at the 0.001 level.
2. The overall results of students' satisfaction level toward reading comprehension learning with cooperative learning using STAD technique was quite high (Mean = 4.06, S.D. = 0.57). Furthermore, considering the students' satisfaction in depth, their overall level of satisfaction was the highest in all aspects.

Keywords: english reading skill, cooperative learning, stad (student-teams achievement Division)

บทนำ

ปัจจุบันนี้ ภาษาที่เป็นเครื่องมือสื่อสารของนานาชาติที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการศึกษา และการทำธุรกิจต่าง ๆ และเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลคือภาษาอังกฤษ ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ จึงส่งเสริมให้ประเทศตนเองใช้ภาษาอังกฤษ รวมไปถึงประเทศในกลุ่มอาเซียน ตามที่ สมเกียรติ อ่อนวิมล (2555) ได้กล่าวว่า กลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เรียกอีกอย่างว่าอาเซียน (ASEAN) ประกอบด้วย 10 ประเทศสมาชิก คือ ประเทศบรูไน ไทย กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมา ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ในฐานะประเทศสมาชิก ประเทศไทยจึงพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมและสอดคล้องกับประเทศสมาชิก รัฐบาลจึงมีนโยบายจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา การศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่มหาวิทยาลัยตลอดชีวิต

อย่างไรก็ตาม คนไทยส่วนมากมีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน ส่งผลให้ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ เพราะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนส่วนใหญ่ไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดการเรียนสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งการอ่านนั้นช่วยเพิ่มพูนความรู้และสติปัญญา เกิดทักษะในการทำ ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจนเกิดองค์ความรู้ได้จากเรื่องที่อ่านด้วยตนเองอีกด้วย

การอ่านเป็นการหาความรู้แบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านเพื่อจับใจความนั้นมีความสำคัญที่ช่วยในการหาความรู้ แม้กระนั้นก็ตาม การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้นกลับไม่ประสบความสำเร็จเท่าไร เพราะการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ตามที่ อักคุน (Agkun, 1997) อธิบายว่าการสอนอ่านจับใจความนั้นจะเป็นรูปแบบเดิมคือผู้สอนเตรียมสื่อให้ผู้เรียนอ่านแล้วทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที่อ่านอาจมีการระดมสมอง หรือกิจกรรมเพิ่มเติม เช่นการวาดรูปตามคำบอกบ้าง แต่ไม่ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านหรือเรียนรู้สิ่งใหม่ เนื่องจากผู้เรียนพื้นฐานภาษาค่อนข้างอ่อนจึงไม่สามารถทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านทำให้เบื่อหน่ายบทเรียน ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ สมุทร เช่นเชาวนิช (2542) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านหมายถึง ความสามารถที่จะอนุมานข้อมูลจากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ความสามารถในการทำความเข้าใจในนั้นผันแปรไปตามพื้นฐานการศึกษาและประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียน หากผู้เรียนขาดองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างถ่องแท้อาจไม่เกิดขึ้นเลยก็ได้

จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้น ปัญหาที่พบ คือ นักศึกษาพื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อนอีกทั้งขาดแรงจูงใจในการเรียนเพราะรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาศึกษาทั่วไปไม่ใช่วิชาเอกในสาขาตนเอง ผลที่ตามมาคือ นักศึกษามักไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน ขาดความตั้งใจและจริงจัง ไม่ค่อยสนใจเรียน พุดคุยกันขณะเรียน หรือเล่นโทรศัพท์มือถือ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาแต่ละปีค่อนข้างมาก ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีประมาณ 3,000 ถึง 5,000 คน ที่ส่วนมากต้องลงเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ห้องเรียนมีขนาดใหญ่ประมาณ 40 ถึง 70 คนจึงเป็นอีกสาเหตุที่การสอนไม่ประสบผลสำเร็จ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาการจัดการเรียนการสอนและค้นหาวิธีการในการแก้ไขปัญหา จากการสังเกตการเรียนในห้อง ปัจจุบันหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมผู้เรียนคือเพื่อน ก็จะตั้งใจเรียน แต่ถ้าเพื่อนไม่สนใจเรียนผู้เรียนก็มีแนวโน้มจะไม่สนใจเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student-Team Achievement Division) มาใช้ ซึ่งแนวคิดนี้พัฒนาโดย สลาวิน (Slavin, 1987) เป็นการจัดการเรียนที่ผสมระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือและการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกัน ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่เก่ง กลาง และอ่อนอยู่ด้วยกัน แล้วให้สมาชิกในกลุ่มลงมือทำกิจกรรมศึกษาเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดจากใบงานของผู้สอน ซึ่งการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นั้นช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วและเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพราะเกิดการอภิปรายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมาใช้จัดกิจกรรมสอนอ่านเพื่อจับใจความภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและต่อยอดไปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่อไป อีกทั้งเพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (01320002) ของนักศึกษาเศรษฐศาสตร์ชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคดังกล่าว

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการเรียนการสอนนั้น บางคาบเรียนนักศึกษาจะขอลาเนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น ป่วย ไปงานศพ สอบใบขับขี่ เป็นต้น ทำให้จำนวนสมาชิกกลุ่มไม่ครบ ซึ่งผู้วิจัยแก้ไขโดยให้กลุ่มที่สมาชิกไม่ครบดำเนินกิจกรรมเท่าที่มีอยู่ แล้วในสัปดาห์ถัดไปจึงให้นักศึกษาที่ขาดมาเรียนเพิ่มเติมโดยแจกใบงานในสัปดาห์ที่ขาดไปและต้องเรียนเนื้อหาตามปกติด้วย และต้องทำการทดสอบย่อยสัปดาห์ที่ขาดและสัปดาห์ที่เรียนอยู่ด้วย

วิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 54 คน จาก 1 กลุ่มที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (01320002) เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ก่อนทำการทดลองได้แจ้งนักศึกษาว่าจะทำการวิจัยในห้องเรียนซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากนั้นแบ่งนักศึกษาเป็น 10 กลุ่ม จาก 54 คนคัดออกเหลือ 50 คนเพื่อให้แบ่งได้ 10 กลุ่ม คือกลุ่ม A,B,C,D,E,F,G,H,I,J กลุ่มละ 5 คน ในกลุ่มสมาชิกจะมีความสามารถละกัน เก่ง 1 ปานกลาง 1 อ่อน 3 เกณฑ์แบ่ง คือ เกรดรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ภาคการศึกษาที่ 1/2560 และการพิจารณาของผู้วิจัยเพื่อให้แบ่งจำนวนสมาชิกได้เท่ากันทุกกลุ่ม ทำให้แบ่งนักศึกษาออกเป็น กลุ่มเก่ง 10 คน (ได้เกรด A B+ B รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1) กลุ่มปานกลาง 10 คน (ได้เกรด C+ C รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1) กลุ่มอ่อน 30 คน (ได้เกรด D+ D F รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1)

จากนั้นทุกกลุ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อหาคะแนนฐานคือการนำเอาคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนของสมาชิกรายบุคคลในกลุ่มมารวมกันหารด้วยจำนวนสมาชิก ตัวอย่างเช่น สมาชิกในกลุ่ม A จำนวน 5 คน สอบได้คะแนน 18 10 11 4 10 ตามลำดับ แล้วนำคะแนนทั้ง 5 คนบวกกัน หารด้วยจำนวนสมาชิก 5 คน ได้ 53 แล้วหารด้วยจำนวนสมาชิก 5 คนจะได้ค่าคะแนนฐานประจำกลุ่ม A คือ 10.6

เมื่อได้คะแนนฐานแล้ว จึงดำเนินการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อผู้เรียนทั้งชั้น

กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) โดยจะทบทวนเนื้อหาบทเรียนเดิม และนำเสนอเนื้อหาบทเรียนใหม่ จากนั้นจะแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนทำกิจกรรม

2. การอ่านเพื่อจับใจความร่วมกัน กิจกรรมนี้มี 2 ขั้นตอน คือ

2.1 Personalization เป็นขั้นตอนสนทนากันระหว่างผู้วิจัยกับนักศึกษาในกลุ่ม หรือระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง เพื่อทบทวนความที่มีอยู่เดิมอีกทั้งยังเป็นการเตรียมรับความรู้ใหม่จากการเรียน

2.2 Predicting ให้นักศึกษาคาดการณ์เนื้อหาที่จะอ่าน อาจให้ดูแผนภูมิ รูปภาพ หัวเรื่อง ฯลฯ เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วสนทนา กันเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ เพื่อบอกแนวทางเบื้องต้นว่าเนื้อหาจะเกี่ยวกับอะไร

3. การเรียนเป็นกลุ่มย่อยของสมาชิกแต่ละคน

ขั้นตอนนี้เป็นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) โดยให้นักศึกษาเข้ากลุ่ม และเรียนรู้ผ่านใบงานแล้วฝึกฝนผ่านกิจกรรมกลุ่ม เนื้อหาใบงานประกอบด้วยคำอธิบายเนื้อหา ตัวอย่างประโยค และแบบฝึกหัด ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 บทเรียน เรียนสัปดาห์ละ 1 บทเรียน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 90 นาที ประกอบด้วย การหาใจความสำคัญ การหา

รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน การหาสรพนามในเรื่อง การหาคำศัพท์จากบริบท และการอนุมาน ซึ่งแต่ละคนจะศึกษาเนื้อหาใบงาน แล้วปรึกษากันเพื่อทำความเข้าใจ จากนั้นจึงช่วยกันตอบคำถามในใบงาน

4. การทำแบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้เป็นรายบุคคล

ขั้นตอนนี้เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน (After-Reading) โดยหลังจากศึกษาใบงานแล้ว สมาชิกในกลุ่มทำแบบทดสอบแบบปรนัยด้วยตนเอง จากนั้นผู้วิจัยจะตรวจแบบทดสอบและนำคะแนนรายบุคคลมาเทียบกับคะแนนฐานของกลุ่มเพื่อหาความก้าวหน้าโดยถ้าคะแนนรายบุคคลมากกว่าคะแนนฐานแสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน

จากนั้นนำคะแนนรายบุคคลในกลุ่มมารวมกันเพื่อหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มแล้วเทียบกับคะแนนฐานของกลุ่มนั้น หากค่าเฉลี่ยที่ได้มากกว่าคะแนนฐานของกลุ่มแสดงว่ากลุ่มนั้นมีความก้าวหน้าในการเรียน กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานสูงสุด 3 กลุ่มแรกจะได้รับการยกย่องเป็นกลุ่มยอดเยี่ยม เก่งมาก และเก่ง เมื่อจบแผนการเรียนรู้ทั้งหมดจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังให้ทุกคนตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อีกด้วย

ผู้วิจัยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจำนวน 5 คน มาตรวจสอบแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน และแบบทดสอบย่อยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อหาดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์ (IOC) และได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเท่ากับ 0.75 และ 0.86 ตามลำดับ และยังให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา 1 ท่านตรวจความถูกต้องทางด้านภาษาของแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อีกด้วย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาหลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ปรากฏว่า 1) เมื่อทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 7.56 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 37.8 และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 10.25 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.25 และเมื่อทำการทดสอบด้วย Paired t-test แล้วผลปรากฏว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยการทดสอบ Paired t-test โดยใช้แบบทดสอบทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองก่อนทดลองและกลุ่มหลังทดลองการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค STAD

ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
คะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)	7.56	3.21	8.176	0.001*
คะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test)	10.25	2.66		

2) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความก้าวหน้าโดยเฉลี่ยของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มด้วยการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนในครั้งแรกและครั้งสุดท้าย แล้วนำคะแนนความก้าวหน้ารวมถึงผลการยกย่องจากนักศึกษาใน

แต่ละกลุ่มมาแจกแจง ผลปรากฏว่ากลุ่มนักศึกษาที่สอบได้และผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดว่าจะได้รับการยกย่องนั้นมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่ม B ได้คะแนนสอบ 18.12 โดยมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานที่ 16.25 เท่ากับ 2 ส่วนกลุ่ม C ได้คะแนนสอบ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานที่ 17.50 เท่ากับ 2 และกลุ่ม E สอบได้ 19.37 มีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานที่ 16.25 เท่ากับ 3 ซึ่งกลุ่มทั้ง 3 กลุ่มนั้นได้รับการยกย่องให้อยู่ในระดับเก่งตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ กล่าวคือ “คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 2-3 คะแนน ในทางกลับกัน กลุ่ม A ได้คะแนนสอบและมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน เท่ากับ 1 ซึ่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่สมควรได้รับการยกย่อง นอกจากนี้ กลุ่ม F, D และ G ได้คะแนนสอบและมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน เท่ากับ 1, 0 และ 7.49 ตามลำดับ จึงส่งผลให้ กลุ่ม A, D, F , และ G กลายเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการยกย่อง (Slavin, 1980)

ตารางที่ 2 เกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน

คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน	5
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน	15
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน	20

ตารางที่ 3 เกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

คะแนนเฉลี่ยที่ได้ของกลุ่มทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานเกิน 3 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-3 คะแนน	5
ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนน	15
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน	20

ตารางที่ 4 เกณฑ์การได้รับการยกย่องของแต่ละกลุ่ม

กลุ่มที่ได้รับการยกย่อง	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนรวมความก้าวหน้าของกลุ่ม
กลุ่มระดับเก่ง	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 2-3 คะแนน
กลุ่มระดับเก่งมาก	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 4-5 คะแนน
กลุ่มยอดเยี่ยม	คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 5 คะแนนขึ้นไป

3) เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD จนเสร็จสมบูรณ์ นักศึกษาทุกกลุ่มทำแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มด้วยเทคนิค STAD ผลปรากฏว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง (Mean = 4.28 S.D. = 0.36) (วนิดา ศรีมุงคุณ, 2554) และเมื่อพิจารณาราย

คำถามพบว่าคำถามทุกด้านมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจอยู่ในระดับที่สูง โดยด้านที่มีระดับความพึงพอใจสูงสุดคือ ผู้เรียนพึงพอใจกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มากกว่าการเรียนรู้เดี่ยว (Mean = 4.53 S.D. = 0.69) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (Mean = 4.07 S.D. = 0.74)

ตารางที่ 5 ผลการวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

คำถามเพื่อวัดความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มได้ช่วยเหลือกัน	4.33	0.695	สูง
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	4.07	0.741	สูง
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน	4.17	0.897	สูง
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนที่เก่งได้ช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อนกว่า	4.28	0.756	สูง
5. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้การเรียนสนุกและไม่น่าเบื่อในขณะที่เรียน	4.25	0.699	สูง
6. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดอย่างอิสระมากขึ้น	4.20	0.704	สูง
7. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	4.40	0.662	สูง
8. ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นั้นสามารถพัฒนาความรู้ได้มากกว่าเรียนเดี่ยว	4.29	0.628	สูง
9. การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ทำให้ได้ความรู้ตรงตามวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์	4.22	0.762	สูง
10. ผู้เรียนพึงพอใจกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มากกว่าการเรียนเดี่ยว	4.53	0.689	สูงที่สุด
ภาพรวมของความพึงพอใจ	4.28	0.361	สูง

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรวมกลุ่มแบบร่วมมือ ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้ในการเรียนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (01320002) นั้นสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากการสังเกตพบว่านักศึกษาให้ความร่วมมือทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มอย่างกระตือรือร้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสนับสนุนสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมทำงานกับเพื่อนในกลุ่ม โดยร่วมคิดและช่วยกันแก้ปัญหา ส่งผลให้ผู้เรียนสนุกสนานกับกิจกรรมและมีความสุขกับการเรียน ตรงกับที่ ปราณี แพรอตร์ (2553, หน้า 117) กล่าวว่า นักเรียนชื่นชอบการเรียนรู้แบบร่วมมือเนื่องจากมีโอกาสทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม และยังส่งผลถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ด้วย

2. จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD พบว่าคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยคะแนนสอบหลังทำกิจกรรมสูงกว่าคะแนนสอบก่อนทำกิจกรรมซึ่งตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และช่วยเหลือกันในกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียนผลการเรียนดีขึ้นเนื่องจากเกิดความเข้าใจในบทเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญณภัทร สมเพชร (2554) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าก่อนเรียน และกิริยา ปี่ทอง (2552) ได้กล่าวว่า “นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน”

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อยู่ในที่ระดับค่อนข้างสูง (Mean = 4.28, S.D. = 0.36) และเมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่าความพึงพอใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมตามที่ซุซซี่ แซ่ปิง (2554) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่อกเหนือ จำนวน 25 คนและหาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) อยู่ในระดับมาก

กล่าวโดยสรุปคือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีขั้นตอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่การเสริมสร้างพัฒนาการของนักศึกษา ทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เมื่อเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่ม โดยแต่ละคนมีบทบาทของตนเอง และเข้าใจในบทบาทของตนเอง มีความเอาใจใส่เพื่อนในกลุ่มและช่วยเหลือกิจกรรมกลุ่ม อีกทั้งแต่ละคนยังกำกับการให้ลูกลงได้ ก่อให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นอกจากนี้การทำกิจกรรมกลุ่มแบบร่วมมือจะสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและสร้างความสามัคคีของกลุ่ม อีกทั้งยังลดความขัดแย้งและความเห็นแก่ตัวของแต่ละคนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือทำได้ด้วยเทคนิคหลากหลาย ดังนั้นจึงควรทำวิจัยเปรียบเทียบการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคอื่น ๆ เช่น เทคนิค TAI (Team Assisted Individualization) เทคนิค Jigsaw และเทคนิค TAT (Team Games Tournament) เป็นต้น

2. นำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกลุ่มไปประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาอังกฤษในทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะด้านการฟัง การพูดหรือการเขียน หรือเรียกรวมว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งรายวิชาอื่น ๆ เพื่อยืนยันผลการวิจัยอีกครั้ง

3. เพื่อผลการวิเคราะห์ที่เที่ยงตรงและมีความละเอียดมากขึ้น จึงควรเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เช่น ความมีวินัยในตนเอง การมีจิตอาสา และความรับผิดชอบในกลุ่ม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยนักวิจัยรุ่นใหม่ ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

รายการอ้างอิง

- กิริยา ปัทมทอง. (2552). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้แบบ STAD กับที่เรียนรู้แบบ 4 MAT* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- ปราณี แพร่อัตร์. (2553). *ผลการเรียนรู้เรื่องการวัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิค STAD โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทย* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- บุญยภัทร สมเพชร. (2554). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านวังผา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- ซัชชัย แซ่ปิง. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (เอส ที เอ ดี) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 3(1), 90 -98.
- วนิดา ศรีมุงคุณ. (2554). *การพัฒนารูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ด้วยชุด การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. สืบค้น 13 ตุลาคม 2554, จาก <http://ครูไทย.com>
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). *การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตไทยในอาเซียน*. สืบค้น 3 กันยายน 2560, จาก http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2013/5/2060_5264.pdf
- Akgun, Ali Mehmet. (1997). A Fun Reading Comprehension Activity. *The Internet TESL Journal*, 3(10), October.
- Slavin, R.E. (1980). Effects of student teams and peer tutoring on academic achievement and time on task. *Journal Experimental Education*, 48, 252-57.
- Slavin, R.E. (1987). Cooperative Learning and the Cooperative School. *Education Leadership*, 45(3), 7-13.